

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันผู้ปกครองมีความต้องการให้บุตรหลานได้เรียนและสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนที่ดีและมีคุณภาพ ตลอดจนภัยหลังสำเร็จการศึกษามารถเข้าทำงานในบริษัทที่มีชื่อเสียง ดังนั้น ผู้บริหารและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนจึงให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนรวมทั้งการจัดการศึกษาให้ดำเนินไปตามนโยบายของรัฐ (จิราพร วุฒิชัยรังสรรค์, 2555, หน้า 1) ภาพลักษณ์ของโรงเรียนเป็นผลการมาจากการเชื่อถือ การยอมรับ และศรัทธาที่บุคคลมีต่อโรงเรียน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนมีปัจจัย เป็นตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ความเชื่อถือ ได้แก่ บุคลากร ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประพฤติดี และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการสอน ได้ด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี จริยธรรม ฯลฯ ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา และการพัฒนาสถานศึกษาจนได้รับรางวัลและการยก ย่อง เช่น สถานศึกษารางวัลพระราชทาน สถานศึกษาจัดสิ่งแวดล้อมดีเด่น เป็นต้น 2) การยอมรับ ได้แก่ ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาต่อมากขึ้น บุคลากรในสถานศึกษาเป็นผู้นำในการ ดำเนินกิจกรรมของชุมชน สถานศึกษามีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน และ 3) ความเลื่อมใสครั้ทชา ได้แก่ ความภาคภูมิใจของนักเรียนที่จากสถานศึกษาแล้วประสบ ความสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่อ ความประทับใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อ สถานศึกษา (วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2551, เว็บไซต์)

โรงเรียนจึงเปรียบเสมือนกระจาดเงาที่สะท้อนภาพของโรงเรียนซึ่งอยู่ในจิตใจคน ให้ บุคคลเกิดความประทับใจในองค์กร ทั้งตัวองค์กรเองและการบริการขององค์กร โดยเน้นการสร้าง ภาพความดี และความมีคุณลักษณะเด่นเฉพาะตัวขององค์กรให้ปรากฏแก่สาธารณะ การสร้าง ภาพลักษณ์เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยระยะเวลา และความทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ใน ทางบวก ไม่ควรทำเพียงแค่ครั้งเดียวซึ่งครั้งซ้ำบาน มิฉะนั้นจะเกิดภาพลักษณ์ในทางลบซึ่งจะเกิด ผลเสียแก่โรงเรียนในที่สุด ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่แต่ละหน่วยงานต้องรู้ว่าหน่วยงานของตนมี ภาพลักษณ์อย่างไร ถ้าผลออกมาก ไม่ดี หรือปานกลาง ก็จะต้องเร่งรีบสร้างภาพลักษณ์ให้ดีขึ้น มิฉะนั้น หากภาพลักษณ์ตกต่ำลงจะพาให้การดำเนินงานของสถาบันนั้นล้มเหลวได้ ภาพลักษณ์จึง เป็นสิ่งที่โรงเรียนสามารถสร้างขึ้นได้ โดยวิธีการที่เหมาะสมอันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์กรวิธีหนึ่ง

คนทั่วไปส่วนมากมักคิดว่า การสร้างภาพลักษณ์ให้หน่วยงานสถาบันเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายประชาสัมพันธ์ซึ่งก็มีส่วนถูกอยู่บ้าง แต่โดยแท้จริงแล้วการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่หน่วยงาน เป็นหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในองค์กร ซึ่งจะต้องให้ความร่วมมือด้วยดี เพราะการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ประชาชน หน่วยงานสถาบันจะไม่มีวันทำสำเร็จได้เลยถ้าหากปราศจากความร่วมมือจากบรรดาสมาชิกขององค์กรพนักงานเจ้าหน้าที่คุณงานทุกคน ซึ่งบุคคลเหล่านี้เข้ายื่มต้องติดต่อกับประชาชน และมีบทบาทมากในการที่จะสร้างความประทับใจ ให้เกิดขึ้นต่อความรู้สึกนึกคิด และจิตใจของประชาชนผู้มาติดต่องานด้วยกันขององค์กร (วิระวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2551, เว็บไซต์)

การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีจะต้องคำนึงถึงขอบข่าย กิจกรรมและวิธีการในการสร้างภาพลักษณ์ ซึ่งเป็นผลรวมของการประสานภาพลักษณ์ของหลายสิ่งหลายอย่างเข้าด้วยกัน (เสรีวงศ์มณฑา, 2546, หน้า 23) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานทางการศึกษาหลักที่มีภารกิจที่สำคัญ คือ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามเป้าหมายของพระราชนูญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กระชายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย โรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานฝ่ายปฏิบัติมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงในการจัดและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของทุกคนที่อยู่ในช่วงการรับโอกาสทางการศึกษา เนื่องจากมีจำนวนโรงเรียนค่อนข้างมาก ทำให้เกิดความหลากหลายของขนาด เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ยังคงมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน มีจำนวนทั้งสิ้น 13,357 โรง คิดเป็นร้อยละ 41.48 ของโรงเรียนทั้งหมด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 1) โรงเรียนขนาดเล็กเป็นปรากฏการณ์ทางการศึกษาที่ท้าทายผู้บริหารการศึกษาในทุกยุค ทุกสมัย กระทรวงศึกษาธิการได้พยายามแก้ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก จากสถิติ พบว่า ปีการศึกษา 2546 มีจำนวนโรงเรียนขนาดเล็ก 10,877 โรง ปีการศึกษา 2550 เพิ่มเป็น 13,518 โรง ปีการศึกษา 2554 เพิ่มเป็น 14,669 โรง ปีการศึกษา 2555 เพิ่มเป็น 14,816 โรง และในปีการศึกษา 2556 ยังไม่มีการสำรวจแต่คาดว่าจำนวนจะต้องเพิ่มขึ้นแน่นอน และในจำนวนนี้ยังมีโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 60 คนลงมาไม่น้อยกว่า 5,962 โรง ซึ่งปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็กอันดับแรก คือ คุณภาพของนักเรียน จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหรือรางวัลจากการแข่งขันทักษะทางวิชาการ ต่าง ๆ จะพบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก คุณภาพต่ำกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดกลาง คุณภาพต่ำกว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ และหากนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กตัดออกจากค่าเฉลี่ยรวมของ สพฐ. ในระดับประเทศไทย คิดเทียบค่าเฉลี่ยรวมจากโรงเรียนขนาดกลางและ

ขนาดใหญ่จะทำให้ค่าเฉลี่ยรวมของ สพฐ. สูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด จึงเป็นข้อสรุปว่า คุณภาพนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กโดยภาพรวมต่ำจริง (พิยณุ ตุลสุข, 2556, เว็บไซต์)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครศรีอุธยา เขต 2 มีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 164 โรง จำแนกเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 4 โรง สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 72 โรง และ สถานศึกษาเล็ก จำนวน 88 โรง ซึ่งสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กมีจำนวนมากที่สุดซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 5,895 คน และจำนวนครู ทั้งสิ้น 481 คน (ข้อมูล เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครศรีอุธยา เขต 2, เว็บไซต์) การศึกษาข้อมูลของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครศรีอุธยา เขต 2 พบว่า มีปัญหาใน ด้านการจัดการศึกษา โดยผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นว่า นโยบายของหน่วยงานทางการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ผู้บริหารขับเคลื่อน บ่อย ไม่เข้มงวดต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ครุสูสอนเข้าประชุม อบรม สัมมนา ปฏิบัติงานสนับสนุน (งานเอกสาร-งานธุรการ) มากกว่างานการจัดการเรียนการสอนในเวลาสอนทำให้เสียเวลา ในการจัดการเรียนการสอน ขาดแคลนงบประมาณ งบประมาณล่าช้า อาคารเรียนทรุดโทรม/ไม่เพียงพอขาดการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น นักเรียนขาดหลักฐานการเกิด นักเรียนในเขตบริการ ไปเรียนนอกเขตพื้นที่บริการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ครุสอนไม่เต็มเวลา ไม่มีความเข้าใจหลักสูตร และการวัดผลประเมินผล สอนไม่ตรงตามความถนัดความสามารถ วิชาที่สอนไม่ตรงตามคุณวุฒิ สอนหลายชั้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ ห้องสมุดมีหนังสือน้อยมาก ขาดแคลนแบบเรียน/สื่อและ ไดรรับเอกสารการเรียนล่าช้า มีเด็กพิเศษเรียนร่วมทำให้เป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลากร ผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนขาดแคลนบุคลากร ขาดแคลนงบประมาณพัฒนาบุคลากร ครุไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอนไม่พัฒนาตนเอง ไม่นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ ครุไม่มีความนัดสนใจวิชาที่สอน ขาดการผลิตสื่อ/อุปกรณ์ ขาดความรู้ในการจัดทำแผนบูรณาการ และ ด้านความร่วมมือกับชุมชน ผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นว่า ชุมชนขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วม ขาดความตระหนักรู้ผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม และให้ความสนใจกับกิจกรรมโรงเรียนน้อย โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ในชุมชนกล่าว (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครศรีอุธยา เขต 2, 2551, หน้า 10 - 20)

จากปัญหาข้างต้นย่อมส่งผลต่อภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครุผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเปรียบเทียบภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครุและผู้ปกครองในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะรังครศรีอุธยา เขต 2 เพื่อ

เป็นแนวทางในการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก และเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองครรภ์อุบลฯ เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองครรภ์อุบลฯ เขต 2

ความสำคัญของการวิจัย

ภาพลักษณ์มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา โดยการจัดการศึกษาต้องให้สถานศึกษามีภาพลักษณ์ที่ดีใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป การรู้ภาพลักษณ์ของการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง จะได้แนวทางในการปรับปรุงพัฒนาภาพลักษณ์ การจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก อันเกิดคุณค่าในการจัดการศึกษาให้โรงเรียนขนาดเล็ก มีภาพลักษณ์ในการจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์

หน่วยในการวิเคราะห์ของงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูและผู้ปกครองในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองครรภ์อุบลฯ เขต 2

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ครั้งนี้ ประกอบด้วย ครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองครรภ์อุบลฯ เขต 2 จำนวน 481 คน (ข้อมูล เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557) และ ผู้ปกครองโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองครรภ์อุบลฯ เขต 2 จำนวน 5,895 คน (ข้อมูล เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองครรภ์อุบลฯ เขต 2, เว็บไซต์) โดยคิดจากผู้ปกครองชั้น ป.1 - ป.6 1 คน ต่อนักเรียน 1 คน

2.2 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการกำหนดตัวอย่าง กรณีทราบจำนวนประชากรของ ยามาเน (Yamane, 1973, p.125) ที่ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ประกอบด้วย

ครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 219 คน และผู้ปักครองโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 349 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่ใช้ศึกษา คือ ภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก ตามความคิดเห็นของครูและผู้ปักครอง ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครูและผู้ปักครองในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ.2545) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 32 - 75) ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหาร และ การจัดการศึกษา ประกอบด้วย ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในความคิดของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จากการได้เห็น ได้ฟัง ได้มีประสบการณ์อาจจะโดยตรงหรือทางอ้อม ซึ่งจะสอดคล้องกับความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีอยู่จนเกิดเป็นความประทับใจหรือไม่ประทับใจ

การจัดการศึกษาของโรงเรียน หมายถึง การดำเนินงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ.2545) ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป เพื่อที่มุ่งพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม ในการดำรงชีวิต ได้อย่างมีคุณภาพในสังคม

ภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง ระดับความคิดเห็นของครูและผู้ปักครองต่อภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กตามขอบข่ายการจัดการศึกษา

ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป โดยวัดได้จากแบบสอบถามประเมินมาตรฐานค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ด้านการบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานด้านวิชาการทุกประเภทที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนรู้ และนักเรียนตามสภาพที่เป็นอยู่จริง ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรสถานศึกษา การประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัวกับชุมชน การจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม

ด้านการบริหารงบประมาณ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานด้านการเงินงบประมาณ สถานศึกษาที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และตั้งงบประมาณรายคลัง การจัดสรรงบประมาณ และการบริหารพัสดุ

ด้านการบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการจัดการเกี่ยวกับบุคคลของสถานศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การประเมินความต้องการอัตรากำลังและจัดทำแผนอัตรากำลัง การสรรหาบรรจุ แต่งตั้ง ความรู้ความสามารถของผู้บริหาร โรงเรียน และครูในด้านต่าง ๆ

ด้านการบริหารงานทั่วไป หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหาร สถานศึกษาที่ช่วยประสานส่งเสริมและสนับสนุนให้ การบริหารงานอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม บรรยากาศของโรงเรียน และการประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวสาร

สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีผู้เรียนตั้งแต่ 1 - 120 คน

ครู หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่สอน รับผิดชอบ นักเรียน ชั้น ป.1 - ป.6 ใน สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา ศรีอุฐฯ เขต 2

ผู้ปกครอง หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่ดูแล รับผิดชอบ นักเรียน ชั้น ป.1 - ป.6 ใน สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา ศรีอุฐฯ เขต 2

สมมุติฐานการวิจัย

ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดพะเยา ศรีอุฐฯ เขต 2 แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. โรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้ทราบภาพลักษณ์สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู และผู้ปกครอง อันจะนำไปสู่การปฏิบัติ
2. โรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาพลักษณ์ และพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อนำไปเผยแพร่ให้โรงเรียนในสังกัดใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาพลักษณ์ และพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น